

ΧΟ. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς λαοῖς
πρέπει;

ΧΟ. οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί. 240

ΑΤ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατῶ;

ΧΟ. οὐτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυ-
δας;

ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολὺν τε καὶ καλὸν φθειρα στρα-
τόν.

ΑΤ. δεινά τοι λέγεις κιόντων τοῖς τεκοῦσι φρον-
τίσαι. 245

ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λό-
γον·

τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει
μαθεῖν,

καὶ φέρει σαφές τι πράγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν
κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ᾧ γῆς ἀπάσης Ἀσίδος πολίσματα,
ᾧ Περσὶς αἶα καὶ μέγας πλούτου λιμὴν, 250

ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.

ὦμοι, κακὸν μὲν πρώτον ἀγγέλλειν κακά·

ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,

Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. 255

ΧΟ. ἄνι' ἄνια κακά, νεόκο-
τα καὶ δαῖ'. αἰαῖ,
διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες. στρ. α'